

Motion till riksdagen 2024/25:1340

av **Angelika Bengtsson m.fl. (SD)**

Idrottspolitiska frågor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att idrotten inte bör åläggas integrationsuppdrag och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram en nationell strategi för hur idrottsmästerskap på alla nivåer kan främjas i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Sveriges ställningstagande vid tilldelning av stora mästerskap och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av bl.a. färdtjänstlagen och andra relevanta lagar som försvårar parasportande och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska uppdra åt relevant aktör att göra en inventering av vilka idrottsanläggningar som är tillgänglighetsanpassade i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur man i framtiden bör bekosta och bygga upp en infrastruktur kring specialutrustning för parasport och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en nationell strategi kring idrottande och tävlingar för personer med intellektuell funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tillsammans med våra nordiska länder framöver gemensamt bör ansöka om stora mästerskap och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om elitidrottens betydelse och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om idrott för äldre och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om idrott för vuxna och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om biologiskt kön vid idrottstävlingar och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förslag angående skatteregler för idrottsrörelsen och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning som bör se över åtgärder mot anläggningsbristen, inklusive hur vi bygger och/eller renoverar bort densamma, och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa en anläggningsfond och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa ett nationellt kompetenscenter för vård eller uppförande av idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över bullerreglerna och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om föreningsdemokrati och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om villkorstrappan och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör genomföras en utredning som ser över problembeskrivningen i avsnittet om elitsatsning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Främja idrott – integrationsuppdrag är något annat

Idrottsrörelsen i Sverige är vår största förening som når ut till över en miljon barn och ungdomar. Med dagens digitala utveckling som gör oss allt mer stillasittande är det ovärderligt att idrottsföreningarna klarar av att ge nästan vartenda barn i vårt samhälle möjlighet att röra sig och ha en aktiv fritid.

Flera rapporter visar att vi blir allt mer stillasittande med negativa hälsoeffekter som följd. Oavsett vilken rörelseaktivitet vi gör visar forskning att ett aktivt liv ger oss bland annat bättre skolresultat och hälsa. Bunkeflomodellen är ett tydligt exempel på att daglig aktivitet och idrott förbättrar skolresultaten. Utifrån det borde varje skola inspireras av Bunkeflomodellen.

Riksidrottsförbundet har på eget initiativ arbetat fram en ny reformagenda kallad ”Strategi 2025”. Tanken är att man ska kunna idrotta hela livet. Riksidrottsförbundet har länge sett en tendens till att ungdomar slutar idrotta i yngre tonåren, för att sedan börja idrotta igen vid vuxen ålder. Strategi 2025 ska få idrottsföreningar att erbjuda idrott till alla oavsett ålder, med eller utan tävlingsinslag. Det är en bra målsättning.

Den föregående socialdemokratiska regeringen satsade årligen miljonbelopp på att använda idrottsrörelsen som ett integrationsprojekt, genom att öronmärka anslag till idrottsrörelsen kopplat till diverse olika integrationspolitiska uppdrag. Även om deltagande i idrottsrörelsen kan bidra till integrering i samhället, så bör inte staten ålägga idrottsföreningar ett integrationsuppdrag. Idrotten har många mervärden, men i och med rörelsens ofta ideella karaktär bör stöden främst utgå för det som de ideella krafterna främst är engagerade för, det vill säga idrotten. Idrottsstödens syfte är att främja idrott, och integrationsuppdrag är något annat. Av den anledningen bör inte integrationssatsningar åläggas idrotten.

Den föregående socialdemokratiska regeringen har under flera år riktat anslag mot uppsökande arbete inom utsatta områden i försök att få fler barn, framförallt flickor, att idrotta. Den dåvarande regeringens ambition med satsningarna var att påskynda integrationen. Det är enligt oss en för tung börda för idrottsrörelsen att bära, och signalerar att idrott för idrottens eller hälsans skull inte är gott nog. Dessutom är Sverigedemokraternas utgångspunkt att välfärdssatsningar ska göras brett, och inte skilja på var man bor eller vilket kön eller vilken etnicitet individer har. Att idrotta handlar om att ha roligt, hitta nya vänner, utveckla en ny talang och framförallt känna sig sedd. Att idrotta ska vara kul, och göras för idrottens skull. Eventuella positiva effekter, så som integration eller uppfostrande av stökiga ungdomar, är bra men politiken bör inte uppdra åt idrottsrörelsen att lösa samhällsproblem. Idrottsrörelsen

bygger på ideella krafter av människor som engagerar sig för idrottens skull. Att uppdra åt dessa ledare att inte enbart vara fotbollstränare, utan även uppfostrare och integreringsambassadör, kan få negativa effekter på det ideella engagemanget. Det är den offentliga maktens ansvar att lösa samhällets integrationsproblem, inte idrottsrörelsens.

Oavsett blir idrottsrörelsens positiva effekter kraftigare om stödet till idrotten riktar sig till hela samhället. Det betyder att vi, över hela landet, behöver uppmuntra till deltagande och engagemang i civilsamhället och idrottsrörelsen. Utifrån det vi anfört ovan bör alla riktade integrationsuppdrag till idrotten avslutas.

Mästerskap i Sverige

Regeringen bör ta fram en nationell strategi kring hur vi kan anordna mästerskap i alla divisioner i Sverige. De flesta av våra större städer har idag påkostade arenor som skulle kunna användas flitigare. Mästerskap har en positiv effekt på samanhållningen, eftersom det blir lägereldar som vi lätt kan samlas kring. Utöver det bidrar Sverige i högre grad till det internationella brobyggandet i och med att multinationella sportevenemang skapar mötesplatser nationer emellan.

Vissa städer fokuserar särskilt på att ansöka om mästerskap för barn och ungdomar medan andra städer fokuserar på mästerskapen för professionella idrottare. På så vis kan vi i högre grad nyttja arenor över hela landet samtidigt som städer får möjlighet att synas. Gothia Cup, världens största ungdomsturnering inom fotboll, är ett sådant exempel där tävlingen haft positiva effekter på Göteborgs varumärke samtidigt som det samlar tusentals ungdomar kring tävling och träning. Därför bör det utredas hur städers värdskap för mästerskap kan underlättas och förenklas.

Sveriges ställningstagande vid tilldelning av stora mästerskap

Idag tilldelas stora mästerskap till länder med bristfällig demokrati och mänskliga rättigheter. Internationella idrottstävlingar för inte bara med sig folkfester och underhållning; i vissa fall bidrar de till att förbättra bilaterala relationer stater emellan. Tyvärr har större mästerskap som OS och fotbolls-VM tilldelats stater som inte ställer upp på de mest grundläggande mänskliga rättigheterna.

Under fjolåret gick fotbolls-VM i Qatar av stapeln. Ett mästerskap som har ifrågasatts och kritiserats redan innan det spelades. Åren innan mästerskapet kom rapporter om hur gästarbetare utnyttjades, och vissa rapporter påvisar att 6 500 gästarbetare dog under tiden de arbetade i Qatar. Arenor för internationella mästerskap ska byggas under goda arbetsförhållanden, och länder som tillåter slavliknande arbetsvillkor vid byggandet av arenor bör fråntas sitt värdskap för mästerskapet. Sveriges hållning till var och hur internationella mästerskap anordnas ska vara tydlig med att denna form av anordnande är oacceptabelt. Arrangerandet av internationella idrottsevenemang ska ske inom ramen för de mänskliga rättigheterna.

Om värdlandet inte respekterar de grundläggande mänskliga rättigheterna ska de inte tilldelas mästerskap. Oavsett hur stora summor de kan donera till det internationella samarbetsorganet eller om de är redo att investera stora summor i spektakulära arenor. Sveriges hållning vid sådana mästerskap ska vara tydlig med att sådana arrangemang av idrottsmästerskap är oacceptabla. Denna hållning bör förmedlas av den svenska statsapparaten och det svenska idrottslivet.

Parasport

Parasport har på senare tid ökat i popularitet i Sverige, och med goda skäl. Det är en fantastisk möjlighet för personer med funktionsnedsättningar att delta i sport och motion på lika villkor som alla andra. Trots att allt fler föreningar i landet erbjuder parasport finns det fortfarande många kommuner där det inte finns tillgängligt. Det är därför viktigt att riksidrotten gör en större insats för att hjälpa och stödja föreningar som vill erbjuda parasport i dessa kommuner. Alla borde ha tillgång till parasport oavsett var de bor i landet. Det är en rättighet för alla att kunna delta i idrott och motion, och det är

viktigt att det inte finns några hinder som hindrar personer med funktionsnedsättningar från att delta i sport och motion. Detta är särskilt viktigt eftersom parasport kan ge personer med funktionsnedsättningar möjlighet att träna, tävla och utveckla sina färdigheter, vilket i sin tur kan leda till en förbättrad hälsa, ökad självkänsla och bättre social integration. Därför är det nödvändigt att riksiddrotten samarbetar med lokala föreningar och kommuner för att göra parasport tillgängligt för alla. Genom att erbjuda utbildning, stöd och resurser kan riksiddrotten hjälpa föreningar att komma igång med parasport, så att personer med funktionsnedsättningar kan få tillgång till sport och motion som passar deras behov och intressen. Slutligen, det är viktigt att fortsätta att uppmuntra samhället att se parasport som en självklar del av idrottslivet och göra det möjligt för personer med funktionsnedsättningar att känna sig välkomna och inkluderade. Parasport kan bidra till en mer inkluderande och jämlik idrottskultur, och genom att erbjuda det i hela landet, kan vi säkerställa att alla får samma chans att utöva idrott och motion.

Se över färdtjänstlagen

Det finns flera regelverk som försvårar för parasportare. Personer med funktionsnedsättningar som behöver specialutrustning för sitt idrottsutövande stöter ofta på hinder när de reser med färdtjänst. Till exempel kan de inte ta med sig sin specialrullstol med färdtjänsten, vilket kan göra det svårt att delta i träningar och tävlingar. Dessutom kan vissa personer ha en begränsad mängd färdtjänstresor till förfogande, vilket kan göra det svårt att ta sig till idrottsanläggningar. För att möjliggöra parasportande för personer med funktionsnedsättningar är det nödvändigt att förändra vissa av de befintliga reglerna. Regeringen måste se över bland annat färdtjänstlagen och andra lagar som påverkar parasportare, så att personer med funktionsnedsättningar kan ha med sig sin utrustning och ta sig till sina träningar. Genom att ändra dessa lagar kan vi göra det lättare för personer med funktionsnedsättningar att delta i sport och motion på lika villkor som alla andra. En annan fråga är tillgången till personlig assistans vid idrottsutövande. Vissa personer med funktionsnedsättningar har personlig assistans, men kan inte få hjälp vid idrottsutövande på grund av befintliga regler. Detta kan hindra personer med funktionsnedsättningar från att delta i idrottsaktiviteter och kan även påverka deras hälsa och välbefinnande. Därför är det nödvändigt att förändra reglerna så

att personlig assistans kan användas vid idrottsutövande. Genom att tillåta personlig assistans vid idrottsaktiviteter kan personer med funktionsnedsättningar få den hjälp de behöver för att delta i sport och motion på lika villkor som alla andra. Regeringen behöver se över färdtjänstlagen och andra relevanta lagar för att göra det lättare att ta med sig special-utrustning och att ta sig till träningar och tävlingar.

Inventering tillgänglighetsanpassning

Även bristen på lokalanpassade arenor och idrottsplatser är ett problem. Idag saknas en sammanställning och samlad bild över vilka idrottslokaler som är anpassade för personer med funktionsnedsättning. Därför behöver en inventering av vilka idrottsanläggningar som är tillgänglighetsanpassade göras av en lämplig aktör.

Pandemin påverkade parasporten särskilt mycket, upp till 40 procent av utövarna har slutat med sin fysiska aktivitet. Parasportare överlag är en grupp där det finns en stor andel fysisk ohälsa och idrotten är central för att de ska ha en god hälsa. De punktinsatser som idrotten nu gör för att få tillbaka barn och unga till idrotten behövs men ytterligare insatser måste göras för att locka tillbaka parasportare till idrotten.

Utrustning för parasport

Specialutrustning för parasport är ofta en nödvändig förutsättning för personer med funktionsnedsättning att kunna utöva sport och delta i tävlingar. Tyvärr är kostnaden för denna utrustning ofta hög och kan vara svår för enskilda personer eller mindre föreningar att bära ensamma. Detta kan innebära att vissa personer som vill prova på parasport eller fortsätta sin träning kan hindras på grund av bristande tillgång till utrustning. För att möta denna utmaning finns det olika lösningar som kan utforskas. En av dem är att etablera parasportotek, där specialutrustning kan hyras eller lånas ut till personer och föreningar som behöver den. På så sätt kan fler personer få tillgång till den utrustning som behövs för att kunna utöva sport och delta i tävlingar. För att skapa en hållbar parasportinfrastruktur är det viktigt att samarbeta med olika intressenter, inklusive föreningar, myndigheter och näringslivet. Genom samverkan kan man identifiera behoven av parasportutrustning, utveckla en plan för hur man kan finansiera

och bygga upp en infrastruktur för parasportotek och utvärdera vilken typ av utrustning som behövs på olika platser.

Special Olympics och idrott för personer med intellektuell funktionsnedsättning

På samma vis som en nationell strategi och en större uppmärksamhet kring Paralympics ska finnas, bör liknande satsningar göras för att uppmärksamma Special Olympics som riktar sig till personer med en intellektuell funktionsnedsättning.

Personer med intellektuell funktionsnedsättning kan ofta ha svårt att hitta meningsfull fritid och kan drabbas av isolering, inaktivitet och mental ohälsa. Denna grupp möter ofta fördomar från omgivningen, vilket hindrar dem från att delta på ett naturligt sätt i samhället. Därför är det av största vikt att en nationell strategi finns på plats för att inkludera även denna grupp i idrottslivet.

Nordiska mästerskap

Sverige bör tillsammans med våra nordiska grannländer framöver gemensamt ansöka om stora mästerskap. Internationella mästerskap innebär stora ekonomiska och infrastrukturella utmaningar, och även om det finns vissa långsiktiga ekonomiska fördelar med att arrangera större mästerskap är det fortsatt svårmotiverat ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. Skulle Sverige vara medarrangör tillsammans med våra nordiska grannländer skulle detta minska kostnaderna avseende de investeringar som krävs för att arrangera ett större mästerskap.

De nordiska fotbollsförbunden har gemensamt ansökt om att få anordna damfotbolls-VM 2027 i Norden. Det är inte avgjort vilket land som blir värdland för det mästerskapet, men allt fler nationer vill arrangera stora mästerskap gemensamt med ett eller flera grannländer. Det här visar på en förändring inom arrangörsansvaret. Samarbete på detta område de nordiska länderna emellan kan stärka den nordiska samhörigheten. Därför bör Sverige, i enlighet med det som anförts ovan, sträva efter att samordna internationella idrottsevenemang med övriga nordiska grannländer.

Elitidrottarna som förebilder och deras betydelse

Elitidrottarnas roll i samhället ska inte underskattas. De underhåller svenska folket i mästerskap och de inspirerar oss att nå nya mål. Många av våra stora idrottare har själva haft en förebild som de hejat fram. Inspiration och engagemang går från generation till generation. De lyckas samla svenska folket som ingen annan kan. Elitidrotten fyller därför en viktig roll som inspirationskälla för ungas idrottande, samtidigt som de bidrar till nationens sammanhållning när de tävlar för Sverige i internationella idrottstävlingar.

Idrott för äldre

Att säkra barn och ungdomars tillgång till idrott och fysisk aktivitet är en angelägen uppgift. Lika viktigt är det dock att göra detsamma för våra äldre medborgare. Vi vet att idrott och friskvård kan motverka många ålderssjukdomar. Bland annat kan idrott bidra till att förhindra fallolyckor, och samtidigt kan idrott och rörelse bidra till att bryta den sociala isolering som många äldre upplever. Vi tillsammans med regeringen satsar också extra anslag i budgeten för idrott för äldre. Satsningar på idrott för äldre är således inte bara bra för den enskilde, det gynnar hela samhället. Studier från bland annat det danska socialdepartementet har visat att satsningar på idrott för äldre är en samhällsekonomisk vinst genom att det medför minskade vårdbehov. Liknande studier har även gjorts i Sverige. Tyvärr är de regionala skillnaderna när det gäller äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet fortfarande väldigt stora. Pensionärernas riksorganisation (PRO) uppger till exempel att man i nästan hälften av landets kommuner inte får något stöd alls för sin motionsverksamhet för äldre och att bristen på aktivitetslokaler är stor. Vi föreslår därför att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att ytterligare åtgärder bör vidtas i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet över hela landet. Vi är beredda att permanenta satsningar som går i denna riktning.

Idrott för vuxna

Bristen på träningstider beror till stor del på lokal- och anläggningsbristen. Arbetet med att lösa problemet har precis påbörjats av Boverket, och det kommer att ta många år innan det är helt löst. Just nu finns det inte tillräckligt med träningsmöjligheter för alla, och barn och ungas träningstider har börjat bli färre på grund av att vuxna tar plats på träningsanläggningarna. Det är självklart viktigt att även vuxna kan idrotta och hålla sig i form, men det får inte ske på bekostnad av barn och unga. Idrottande är väldigt viktigt för barns utveckling och ger en grund för att fortsätta idrotta under hela livet. Därför bör barn och ungas behov prioriteras framför vuxnas, så länge det råder brist på träningstider och anläggningar. Genom att lösa bristen på anläggningar kommer många problem att lösa sig själva. I motionen presenteras förslag på hur anläggningsbristen kan åtgärdas. Till dess borde regeringen uppmana Riksidrottsförbundet att undersöka hur man kan undvika att barn och unga trängs undan och hur man kan öka anläggningstätheten i landet.

Biologiskt kön och idrott

Män som har genomgått en könsoperation och nu identifierar sig som kvinnor (transkvinnor) behåller ofta fysiska fördelar från att ha genomgått puberteten som män. Detta kan inkludera större muskelmassa, högre bentäthet, och större lungvolym, vilket ger dem en fördel i vissa sporter. Trots hormonbehandlingar och andra medicinska ingrepp kan dessa skillnader kvarstå, vilket skapar en obalans i konkurrenssituationen.

Elitidrottstävlingar har separata manliga och kvinnliga evenemang på grund av mäns fysiska fördelar i styrka, snabbhet och uthållighet detta medför att kvinnor behöver en skyddad kvinnlig tävlingskategori. Före puberteten finns det ingen könsskillnad mellan det manliga och kvinnliga könet men från puberteten och framåt framträder en tydlig könsskillnad. Enligt en artikel i *Journal of Applied Physiology* (Handelsman, D. J., Hirschberg, A. L., & Bermon, S. (2018). Circulating testosterone as the hormonal basis of sex differences in athletic performance. *Endocrine Reviews*, 39(5), 803–829) har män i genomsnitt större muskelmassa och högre syreupptagningsförmåga än kvinnor, även efter hormonbehandling. Dessa biologiska skillnader kan inte förkastas till förmån för den pågående trenden kring könsidentitet och könsbyten.

Män som identifierar sig som kvinnor bör inte få dra fördel av sin biologiska kroppsbyggnad i tävlingar mot biologiska kvinnor, och tillträdet till könsspecifika anläggningar bör regleras för att skydda integriteten för alla individer.

Om män som identifierar sig som kvinnor dominerar damidrotten kan det leda till färre möjligheter för biologiska kvinnor att vinna medaljer, erhålla stipendier, eller uppnå professionella karriärer inom sport. Detta kan i sin tur minska kvinnors deltagande i idrott på lång sikt.

Skatteregler

År 2004 tillsattes en statlig utredning för att se över föreningars skatte- och avgiftssituation. Utredningen tillsattes eftersom skattereglerna ansågs ha blivit svåra att efterleva. I utredningen "Nya skatteregler för idrotten" (SOU 2006:23) presenterades ett antal förslag på hur beskattningen kan anpassas för den moderna idrottsrörelsen. Trots konkreta förslag på hur idrottsföreningars skattesituation kan förenklas och förtydligas verkar den politiska viljan att ta tag i frågan saknas. Istället för att följa upp utredningen med en proposition tillsatte dåvarande regering en ny utredning (SOU 2009:65), denna gång för att utreda beskattningen för alla ideella föreningar. Inte heller denna utredning resulterade i någon proposition från regeringen. Riksidrottsförbundet har uttryckt oro över att Skatteverket har börjat tillämpa regelverket på ett sätt som innebär att professionell idrott inte längre räknas som allmännyttig verksamhet. Detta har också medfört att föreningars intäkter från professionell verksamhet är obegränsat skattepliktiga. Detta beslut kan få allvarliga konsekvenser för idrottsföreningarna och deras möjlighet att bedriva sin verksamhet. Riksidrottsförbundet anser att idrottsföreningar som bedriver professionell verksamhet bör kunna anses som allmännyttiga och att deras intäkter från professionell verksamhet bör vara begränsat skattepliktiga. Utöver det så har Skatteverket ändrat sin praxis vad gäller beskattningen av föreningars secondhandförsäljning. Riksidrottsförbundet menar att Skatteverkets tolkning drabbar föreningars barn- och ungdomsverksamhet negativt. Sverigedemokraterna anser att det är hög tid att ta sig an frågan och att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om idrottens skatte-regler under det kommande året.

Nationell anläggningsbrist

Runt om i hela Sverige råder det idag brist på anläggningar. De som byggdes mellan 40-talet och 50-talet är i stora behov av renoveringar, samtidigt som ett flertal kommuner inte har byggt nya anläggningar för att möta det behov som finns. Många barn och ungdomar blir hindrade från att utöva idrott och röra på sig på grund av anläggningsbristen, vilket leder till att de hamnar i köer. För att lösa detta behövs en nationell satsning på att bygga och renovera anläggningar för att tillgodose de största behoven. Den dåvarande regeringen tillsatte en utredning där Boverket presenterade en rapport som är ett litet steg i rätt riktning.

Nationell anläggningsfond

Sverige bör införa en anläggningsfond för innovativa lösningar på idrottsarenor, ytor och lokaler. Fonden bör efterlikna den som inrättades i Danmark vid namn LOA-fonden (lokal- och anläggningsfond). Där ansöker man om bidrag ur fonden vid nybyggnation, tillbyggnation eller vid renovering av en idrottsanläggning. Med fondens bidrag kan man på ett innovativt sätt bygga om befintlig miljö till en mer modern och bättre anpassad miljö för idrott och rörelse. I Danmark har fonden fungerat väl och direkt bidragit till nybyggnation av idrottsanläggningar. Sverige bör efterlikna och införa liknande koncept för att bygga bort bristen på idrottsplatser och anläggningar.

Regeringen gav förra året Boverket ett uppdrag som resulterade i rapport 2021:6 Miljöer för idrott och fritid. Rapporten visar flera aspekter som Sverigedemokraterna belyst. Det är viktigt att regeringen går vidare med rapportens innehåll för att möjliggöra flera idrottsanläggningar.

Nationellt kompetenscenter

En stor anledning till att bristen av anläggningar uppstått är att det inte funnits en sammanhållande knutpunkt som kan bidra med expertis till kommuner när det kommer till byggnationen av nya idrottsanläggningar. Kommuner och regioner har själva var för sig behövt samla in kunskap och expertis avseende hur man renoverar eller bygger nya idrottsanläggningar. Istället för att samla all kunskap på ett ställe har man behövt uppfinna hjulet gång på gång. Ett nationellt kompetenscenter skulle kunna erbjuda

kunskap, tips och inspiration på hur man renoverat och underhållit anläggningar för att effektivisera processen och i slutändan även minska kostnaderna. Dit ska kommuner och regioner kunna vända sig för att rådfråga och få experthjälp för exempelvis renoveringar eller ta fram en finansieringsplan.

Kommuner och regioner har inte haft råd att upprätthålla annat än akut upprustning. Genom att dela erfarenheter kan effektivisering spara både tid och resurser. Det är bra för alla involverade parter. Detta uppdrag bör läggas på en lämplig myndighet eller annan aktör.

Bullerregler

Allt fler intressen konkurrerar om samma yta: bostäder som idrottsplatser. I många städer förtätar man staden vilket får till följd att idrottsytor och bostadsytor hamnar mycket nära varandra.

I bland annat Stockholm har det här lett till en konflikt mellan de boende och idrottsföreningar. De boende har klagat över höga bullernivåer, medan idrottsföreningen menar att barn och ungdomar som idrottar inte kan anses som ett störande moment enligt befintliga bullerregler.

Med tanke på den anläggningsbrist som råder och det förtätningsarbete som genomförs i flera städer bör en genomlysning göras avseende bullerreglerna. Det kan inte vara rimligt att barns idrottande ska bli lidande till följd av ett omodernt regelverk som missgynnar deras idrottande och fritidsaktivitet.

Föreningsdemokrati

Idrottsrörelsen är mycket mer än bara idrott idag. Man fostras i ett demokratiskt arbete som ligger till grund för vårt föreningsliv. Många får sin demokratiska fostran tack vare sin idrott. Däremot ser många föreningar, inte bara inom idrottsrörelsen, att det blir allt svårare att få medlemmar att vilja ta förtroendeuppdrag. Många föreningar vittnar om att det är svårare att hitta personer som vill bli ordförande och kassörer än ledare/tränare. Det här är en utveckling som i längden kan skada föreningslivet. En rapport med förslag på åtgärder bör utföras av lämplig aktör med förslag om att vända trenden.

Villkorstrappan

Innan coronapandemin diskuterades villkorstrappan. När restriktionerna omöjliggjorde större publik försvann debatten men blossade upp igen lika fort som restriktionerna slopades. Stämningen mellan polis, klubbar och supportrar var under en period irriterad.

Det viktigaste under ett idrottsevenemang är en trygg och säker upplevelse. Det är av stor vikt, och det ligger i allas intresse att dialogen mellan polis, klubbar och supportrar fungerar. Därför bör lämplig aktör få i uppdrag att säkerställa att dialogen upprätthålls mellan polis, klubbar och supportrar för trygga och säkra idrottsevenemang.

Elitsatsning

Vi har den senaste tiden fått rapporter och indikationer på att allt färre väljer att göra en elitkarriär i sin idrott. Det är oroande uppgifter. Anledningen till den befarade nedgången är dels de ekonomiska förutsättningarna samt ersättningarna, dels svårigheten att kombinera idrotten med utbildning.

Idag behöver man satsa tidigt för att nå en elitnivå. Redan på gymnasiet behöver man fatta beslut om ifall det är idrotten man vill lägga all sin tid och energi på de kommande åren. Idag finns flera idrottsgymnasier med nationellt eller regionalt intag. Det är en förutsättning för att kunna satsa på sin karriär.

Utbildningsmöjligheten efter gymnasienivå är däremot ett av orosmomenten framöver. Att studera och göra en elitkarriär blir allt svårare. Vid den här åldern, kan tilläggas, stakas ens karriär oftast ut. Det är vid den här åldern som elitkarriären börjar.

Utöver ovanstående problembeskrivning finns ytterligare ett problem. Dagens system med inkomst anses inte vara en sjukpenninggrundande inkomst (SGI) eller pensionsgrundande. Ett exempel, de idrottsmän som tävlade i OS i Beijing 2022 har ingen inkomst som är SGI- eller pensionsgrundande. Det bör därför genomföras en utredning som tittar på ovanstående problembeskrivning och återkommer med förslag på åtgärder.

Angelika Bengtsson (SD)

Alexander Christiansson (SD)

Jonas Andersson (SD)

Anna-Lena Hedberg (SD)

Runar Filper (SD)